

fatte en gyldig Beslutning. — Endelig nævnte det ærede Medlem, at han havde faaet en Reprimande af Indenrigsministeren. Jeg tror dog, at det maa siges at være en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side at opfatte den Sag saaledes. Men da han har nævnt det, er det vel ogsaa bedst, at jeg siger, hvorledes den Sag hænger sammen. Forholdet er det, at der i et Blad blev offentliggjort en Mindretalsbetænkning. Opmærksomheden blev henledet derpaa, og da man spurgte, hvorledes det var gaaet til, viste det sig, at det var et enkelt Medlem, der havde offentliggjort denne Mindretalsbetænkning, og saa tillod man sig at gjøre dette ærede Medlem opmærksom paa, at det var ikke ham, der skulde tage Bestemmelse om, hvorvidt Sagerne skulde offentliggøres. Det forekommer mig, at det er Noget, der er saa lige ud ad Vænen, at det vilde kunne ske f. Ex. i ethvert kommunalt Raad. Det forekommer mig, at det er indlysende, at naar Flertallets Betænkning og Sagens Indhold ikke offentliggøres, kan et Mindretal ikke saaledes tage sig Ret til at afgjøre, om dets Betænkning skal offentliggøres, thi han er ikke Herre over den i den Forstand, hvori man er Herre over sine egne private Dokumenter. Naar der er afgivet en Betænkning til Havne raadets Formand, maa det være denne, eller en Forhandling i Havneraadet, der afgjør, om den skal offentliggøres eller ikke. Det forekommer mig, at det hører til god Orden i enhver Forsamling, saa at man ikke kunde tage Sagen paa anden Maade, end at man, som ansørt, gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke tilkom ham at afgjøre, om og i hvilket Omfang en Betænkning angaaende Havnevesenet skulde offentliggøres, men at det maatte afgjøres paa en anden Maade og af en anden Autoritet. Andet er der ikke passeret, jeg tror at have refereret Sagen saa nøiagtig, som det kan forlanges efter Sultommelsen, og det ærede Medlem kan jo rette mig, hvis jeg har taget fejl i Noget. Jeg tror altsaa ikke, at der med Føie er Noget at klage over i den Retning fra det ærede Medlems Side.

Jeg nødes efter min Mening, skøndt det, jeg saa maa sige, bliver lidt langt, til at nævne Noget om Kjøbenhavns Havns Udvidelse under den nuværende Styrelse, fordi det ærede Medlem i Gaar karakteriserede den som saa overordentlig slet og vilkaarlig. Jeg skal da tillade mig at sige, at Bestyrelsen er foregaaet i Henhold til de gjældende Lovbestimmelser, og Havnen har optræbet de Afgifter, der tilkommer den ifølge Loven; vilkaarlig kan Forholdet jo ikke ordnes. Vi

have en Lov for os; om det ærede Medlem er fornøjet med denne Lov eller ikke, er en anden Sag. Jeg benægter ikke, at der kan ske en anden Lovordning for Kjøbenhavns Havn, men at den nuværende har været saa fordærlig for Kjøbenhavns Havn, formaar jeg ikke at se; Andre kunne jo have en anden Mening derom. Havnens Indtægter beløbe sig nu til omtrent 1 Mill. Kr., naar man tager Havneafgiften med. Jeg skal bemærke, at Havnens Budget jo ingen Hemmelighed er, siden det offentliggøres i „Ministerialtidende“. Der vil det se noget anderledes ud, men jeg har opgjort det, som jeg troede det rigtig. Jeg skal, da det ærede Medlem, i Gaar nævnte nogle Tal fra en tidligere Periode, ogsaa nævne nogle saadanne. — Kjøbenhavns Havn har jo altid spillet en stor Rolle. I 1722 var Havnens Indtægt 4,721 Rigsdaler 55 St. Courant; det er, altsaa unegtelig en smuk Vini, man har gennemløbet, naar man nu er naaet op til at paaregne ca. en Mill. Kr. i Indtægt af Havnen. Indtægten bestaar jo af Havneafgift og Bolværkspenge, tidligere var der ogsaa Accise, som bortfaldt 31te Marts 1882, og som i en Del Aar var kommen Havnen til Rytte, men som der jo nu ingen Grund er til at tage med. Jeg skal som Bevis paa, hvorledes Havnens Udvidelse er stegen, fremhæve, at i 1865 var Havneafgiften omtrent 190,000 Kr. og Bolværkspengene henved 29,000 Kr.; i 1877 var Havneafgiften ca. 357,500 Kr. og Bolværkspenge ca. 102,000 Kr. I 1890 er der paaregnet ca. 500,000 Kr. i Havneafgift og ca. 181,000 Kr. i Bolværkspenge. Jeg nævner dette, fordi der jo er Noget, der sige, at Havnen er stagneret, og at der ingen Udvidelse er. Nu veed jeg meget godt, at man ikke kan sige, at man derved giver et Billede af Handelen, men man giver dog tilbøielighed et Billede af Skibsfarten. Altsaa ses det, at Havneafgiften er stegen i en meget glædelig Grad, og det er saa meget bedre, at man nu er i Stand til at nedsette den, ja endog efterhaanden give Afkald derpaa. Der er saa ofte Tale om, hvorledes Havneafgiften falder i Kjøbenhavns Havn, og at den er saa formidabel generende. Jeg skal nævne Noget i saa Henseende, da jeg ikke kan tiltræde denne Anskuelse. Den indgaaende Afgift, som nu udgjør omtrent 350,000 Kr., er for indenrigs Fart Kul, for udenrigs Fart 40 Skilling pr. Læst af Bestuvningen (1 Læst = 2 Register-Tons) og for Omladningsgods i Transit 10 Skilling pr. Læst for indtil 30 Dages Henliggen. Det er altsaa Hovedafgiften, som man nærmest skulde tænke paa at nedsette. Den udgaaende Havneafgift,